

[Mun surkee kouluvuoden alku](#)

Oon siis 7. Ik ja kesän jälkeen mut laitettiin keliakia testeihin, joissa ilmeni, että mulla oli keliakia joka pilas mun elämän ja osa mun frendeistäkin vetää surkeeta läppää siitä asiasta vaikka se ei naurata mua yhtään. (keliakia on siis sellane juttu, että ei voi syödä niinku vehnä ruis jne tuotteita) mä en syö ees melkeen mitään, en aamu- tai iltapalaa ja ehkä välillä jotain pientä päivällä. Mä oon niinku nälissään mutta en halua syödä mitään.

Ja sitte koulu menee päin h*lvettä kaikki kokeet on jotain 5-7. Koulu ei kiinnosta paskaakaan. En syö koulus. Opiskelen just ja just. Aamusin heräämiseen tai sängystä nousemiseen menee noin 40min. Mä en jaksaa opiskella yhtään.

Äiti huutaa mulle päivät pitkät ja kukaan ei kuuntele mua. Pikkuveljet hakkaa mua ja kiusaa eikä osaa lopettaa. Itken melkein joka viikko ja välillä haluisin itkee mut en vaa pysty jne. Viiltelen..... elämä on mitä on. Haluisin harrastaa jotain mutta ei oo mahdollisuuksia ja en jaksais keskittyä yhtään. Nukun noin 2-7h öisin. Iskä huutaa mulle mun koenumeroista. Jotkut kaverit puhuu paskaa selän takana musta. Mun poikaystäväkin on huolissaan musta :/

Haluisin tavallaan puhua jollekin asiasta mutta en halua minnekkään esim koulupsykiatrilille mikä lie.